

ikke fastsætter en saadan Repartition hvert halve Aar, som er befaleet med Hensyn til Amtstueoppebørslerne i Resolutionen af 8de Juli 1840; Amtstuen kan nemlig ikke saaledes opkræve, den staaer kun i Forfald for dem, og Repartitionen skeer, naar den beslutes, overensstemmende med Resolutionen af 1839. Idet Justitsministeriet har givet disse Oplysninger til Indenrigsministeriet, har man imidlertid bemærket, at det neppe kunde anses for at være forsvarligt, at saa lang Tid er hengaaet, inden at Repartition har fundet Sted, hvorom man forresten ingen Oplysning havde, fordi der ikke i de Regnskaber, der vare indkomne, stod noget som helst Beløb til Resistance, og Justitsministeriet var saaledes ikke istand til at bedømme, om det Beløb, der stod til Resistance, var af den Beskaffenhed, at Repartitionen tidligere burde have fundet Sted eller ikke; men man antog dog, at der ikke nogenstunde burde hengaae en saa lang Tid, som der i nærværende Tilfælde var hengaaet. Ligesom saaledes den nævnte Forordning af 8de Juli 1840 ikke med Hensyn til de Udgifter, jeg her har omtalt, er overtraadt, saaledes glæder det Samme ogsaa, forsaavidt den ærede Rigsdagsmand har troet at kunne paaberaabe sig en Placat af 12de December 1820; thi den angaaer heller ikke disse Udgifter. Hvormeget enhver af Deboerne skal betale i Arresthuusleie o. s. v., kan Amtmanden slet ikke vide, og han kan altsaa heller ikke give nogen Attest om, hvilke Rescancer der hvile paa en Gaard. Forsaavidt angaaer Udgifter, der vedkomme Justitsministeriet, og som jeg har omtalt, troer jeg, at dette vil indeholde tilstrækkeligt Svar. Hvad den anden Deel af Forespørgslen angaaer, maa jeg ganske henholde mig til, hvad min høitærede Collega, Indenrigsministeren, har udtalt i den Retning. Da de Udgifter, hvorom der her er Spørgsmaal, skulle udredes af Hartkornet, saa er det nødvendigt, at man henholder sig til dem, der ere Giere af Hartkornet paa den Tid, Repartitionen finder Sted, hvilket ogsaa er Tilfældet med Hensyn til de andre Udgifter, der hvile paa Hartkornet, men som opkræves hurtigere, nemlig hvert Halvaar. Med Hensyn til dem kan det ogsaa hændes sig, at de forfalde til

Betaling, medens en Mand er Gier, der kun en kort Tid har været det, og som altsaa maa betale for en længere Tid, end han har været Gier. Det er naturligvis ikke det Samme, naar der kun er Spørgsmaal om et halvt Aar, som naar der er Spørgsmaal om en Tid af flere Aar; det maa indrømmes, men, som bemærket, er der ogsaa i det Tilfælde, hvorom Spørgsmaalet dreier sig, begaaet en Forsømmelse.

Formanden: Inden jeg giver Ordet til den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgfreds (Valentin), skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det naturligvis er noget ganske tilfældigt, at han er Amtsraadsmedlem i Randers Amt. En Provocation til ham i den Henseende finder jeg saaledes igunden ikke at være paa sin rette Plads, og hvad enten den ærede Rigsdagsmand, som har begjæret Ordet, vil besvare Provocationen eller ikke, hvad enten han vil give Oplysninger eller ikke, saa er det naturligt, at derfra ikke kan udledes nogen Slutning om, at han enten bifalder eller misbilliger, hvad der er anført af Forespørgeren.

Valentin: Efter hvad den høitærede Formand nu længere hen har yttret, er der ikke den Anledning for mig til at tage Ordet, som dengang jeg begjærede det; thi da denne længe bebudede Forespørgsel var rettet til to Ministre, troede jeg virkelig, at der var nok at henvende sig til om at faae Svar, ligesom det er aldeles utvivlsomt, at det er stridende mod Forretningsordenen at opfordre noget andet Medlem til at overtage Besvarelsen i saa Henseende. Rigtignok har jeg været Medlem af Randers Amtsraad, men er det, vel at mærke, ikke længere; det er snart to Aar siden; jeg maatte træde ud deraf, fordi mine Forretninger ikke tillode mig at varetage dette Hverv. Jeg skal gjerne meddele fornødne Oplysninger; men jeg har Intet at fortælle om hemmelige Historier, og jeg troer heller ikke, det er Noget, der i denne Forsamling vilde være paa sit rette Sted. Hvad der angaaer Offentligheden er meddeelt i de trykte Beretninger, og af dem vil man altsaa kunne komme til Kundskab om denne Sags Stilling. Det undret mig forresten, at den ærede Interpellant, der med Omhu